

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht d.d. 7 december 2020 is de heer [REDACTED], hierna 'beschuldigde', door de aanklager betaald voetbal, hierna 'de Aanklager', in staat van beschuldiging gesteld voor het overtreden van de reglementen van de KNVB. Beschuldigde is op grond van artikel 19 van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal, hierna: 'RTBV', ten laste gelegd dat hij in de periode van 17 december 2019 tot 8 maart 2020 in strijd heeft gehandeld met het bepaalde in artikel 2 lid 2 sub e van Algemeen Reglement, hierna 'AR', te weten:

1. Primair

Het wedden op het resultaat, de voortgang en/of het verloop van (een) competitie(s) waarin hij heeft deelgenomen in het seizoen 2019/'20, door als speler van het eerste elftal van AZ Alkmaar, hierna 'AZ', via een (persoonlijk) account bij een online aanbieder van sportweddenschappen op onderstaande wedstrijd(en) - (per wedstrijd) één of meerdere weddenschap(pen) af te sluiten:

TOTO KNVB Beker seizoen 2019/'20

- FC Twente – Go Ahead Eagles, gespeeld op 17 december 2019 om 18.30 uur;
- SBV Excelsior Rotterdam – FC Eindhoven, gespeeld op 17 december 2019 om 12.15 uur.

Eredivisie seizoen 2019/'20

- AFC Ajax – ADO Den Haag, gespeeld op 22 december 2019 om 12.15 uur;
- FC Utrecht – Feyenoord, gespeeld op 22 december 2019 om 14.30 uur;
- Vitesse – VVV Venlo, gespeeld op 22 december 2019 om 16.45 uur;
- FC Groningen – FC Emmen, gespeeld op 22 december 2019 om 14.30 uur;
- SC Heerenveen – ADO Den Haag, gespeeld op 22 februari 2020 om 19.45 uur;
- Feyenoord – Fortuna Sittard, gespeeld op 22 februari 2020 om 19.45 uur;
- ADO Den Haag – Heracles Almelo, gespeeld op 29 februari 2020 om 18.30 uur;
- PEC Zwolle – Vitesse, gespeeld op 29 februari 2020 om 19.45 uur;
- VVV Venlo – Fortuna Sittard, gespeeld op 29 februari 2020 om 19.45 uur;
- RKC Waalwijk – FC Utrecht, gespeeld op 1 maart 2020 om 12.15 uur;
- Fortuna Sittard – PEC Zwolle, gespeeld op 6 maart 2020 om 20.00 uur;
- Vitesse – FC Twente, gespeeld op 7 maart 2020 om 19.45 uur;
- SC Heerenveen – AFC Ajax, gespeeld op 7 maart 2020 om 20.45 uur;
- FC Groningen – PSV, gespeeld op 8 maart 2020 om 16.45 uur

En/of subsidiair

Het iemand toestaan en/of in de gelegenheid stellen om te wedden op het resultaat, de voortgang en/of het verloop van (een) competitie(s) waarin hij heeft deelgenomen in het seizoen 2019/'20, door als speler van het eerste elftal van AZ de inloggegevens van zijn (persoonlijke) account bij een online aanbieder van sportweddenschappen aan een ander te verstrekken en op dat account geld beschikbaar te stellen om op de onder primair onder 1 ten laste gelegde wedstrijden, (per wedstrijd) één of meerdere weddenschap(pen) mee af te sluiten.

2. Primair

Het wedden op resultaat, de voortgang en/of het verloop van de enige wedstrijd waarin hij (in)direct enige mate van invloed had of kon hebben, door als speler van het eerste elftal van AZ via een (persoonlijk) account bij een online aanbieder van sportweddenschappen op de 28 februari 2020 om 20.00 uur gespeelde Keuken Kampioen Divisie wedstrijd De Graafschap – Jong AZ Alkmaar één weddenschap af te sluiten.

En/of subsidiair

Het iemand toestaan en/of in de gelegenheid stellen om te wedden op het resultaat, de voortgang en/of het verloop van enige wedstrijd waarin hij (in)direct enige matige van invloed had of kon hebben door als speler van AZ de inloggegevens van zijn (persoonlijke) account bij een online aanbieder van sportweddenschappen aan een ander te verstrekken en op dat account geld beschikbaar te stellen om op de 28 februari 2020 om 20.00 uur gespeelde Keuken Kampioen Divisie wedstrijd De Graafschap – Jong AZ Alkmaar één weddenschap af te sluiten.

Door de Aanklager is aan beschuldigde de mogelijkheid gegeven schriftelijk verweer te voeren. Op 30 november 2020 heeft beschuldigde van deze mogelijkheid gebruik gemaakt en schriftelijk verweer gevoerd.

De Aanklager was van mening dat deze zaak zich – gelet op de complexiteit daarvan – niet voor een schikkingsvoorstel leende en daarom heeft de Aanklager beschuldigde bericht dat de zaak overeenkomstig artikel 10 lid sub b onder ii RTBV ter behandeling aan de tuchtcommissie betaald voetbal, hierna: 'de Tuchtcommissie', zou worden voorgelegd. Op 8 december 2020 heeft de Aanklager de Tuchtcommissie verzocht de zaak in behandeling te nemen.

De Tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de Aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 21 januari 2021. Zij heeft bij die gelegenheid beschuldigde gehoord, bijgestaan door de dhr. mr. W.K. Van Zetten, General Counsel van AZ, en mw. mr. S. Juffermans, jurist van AZ.

Bij die mondelinge behandeling is dhr. [REDACTED], hierna [REDACTED], als getuige op zitting gehoord.

[REDACTED] heeft, kort en zakelijk weergegeven, aangegeven dat hij van beschuldigde de instructie heeft gekregen om niet op wedstrijden van AZ weddenschappen af te sluiten. [REDACTED] heeft daarnaast verklaard dat hij aanwezig was toen het account van beschuldigde werd aangemaakt en hierdoor de beschikking had over de inloggegevens van het account van beschuldigde. [REDACTED] heeft daarnaast verklaard dat hij weddenschappen afsloot met het account van beschuldigde als hij geen geld op zijn eigen account had. Ook heeft hij nooit zelf geld op het account van beschuldigde gezet. [REDACTED] heeft ook verklaard dat hij 7 á 8 keer heeft ingelogd op het account van beschuldigde. Tot slot is door [REDACTED] aangegeven dat hij voor een lange periode bevriend is met beschuldigde.

2. Vordering van de Aanklager

De Aanklager heeft aangegeven dat dit de eerste zaak is die aan de Tuchtcommissie wordt voorgelegd waarin sprake is van een verwijt van ongeoorloofd wedden. Volgens de Aanklager is het sinds 2013 voor leden van de KNVB verboden om, voor zover in deze zaak relevant, te gokken op wedstrijden in competities waaraan zij deelnemen of waar zij invloed op kunnen hebben.

Vooronderzoek onderzoekscommissie integriteit

Naar aanleiding van een door de Aanklager op 29 april 2020 ontvangen melding – inhoudende dat sprake zou zijn van een overtreding van artikel 19 RTBV – heeft de Aanklager de onderzoekscommissie integriteit van de KNVB, hierna 'de Onderzoekscommissie', verzocht om op grond van artikel 10 lid 2 jo. 39 lid 5 RTBV een vooronderzoek in te stellen. Volgens de Aanklager

heeft de Onderzoekscommissie, zoals ook blijkt uit pagina 21 van het Handboek Competitiezaken Betaald Voetbal, versie 2019/2020, hierna 'het Handboek', een feitenonderzoek verricht en heeft de Onderzoekscommissie haar bevindingen in een rapport gevat.

De Aanklager heeft aangegeven zich niet te kunnen vinden in het – in zijn schriftelijke verweer verwoorde – standpunt van beschuldigde dat de Onderzoekscommissie te veel conclusies zou hebben getrokken. Volgens de Aanklager passen de bevindingen van de Onderzoekscommissie binnen het mandaat dat de Onderzoekscommissie heeft. Tijdens het vooronderzoek van de Onderzoekscommissie is beschuldigde gehoord en is de – eveneens op zitting gehoorde – getuige ■■■ door de Onderzoekscommissie als getuige gehoord. Naar aanleiding van het rapport van de Onderzoekscommissie, heeft de Aanklager beschuldigde bij brief d.d. 23 oktober 2020 een concept tenlastelegging gestuurd met de uitnodiging om verweer te voeren, zoals bepaald in artikel 39 lid 3 RTBV. De Aanklager kan zich dan ook niet in het standpunt van beschuldigde vinden, namelijk dat geen adequate hoor en wederhoor heeft plaatsgevonden. Volgens de Aanklager is beschuldigde eerder uitgebreid geconfronteerd met de bevindingen en heeft hij zijn verhaal kunnen doen. Het feit dat beschuldigde aan de hand van de concept tenlastelegging de mogelijkheid is geboden om – nogmaals – schriftelijk zijn verweer te voeren is een extra "service" van de Aanklager, aldus de Aanklager. Volgens de Aanklager is dit op geen enkele wijze in strijd met de reglementen van de KNVB en is beschuldigde nimmer in zijn belangen geschaad. De Aanklager is juist van mening dat beschuldigde op deze wijze de tuchtzaak goed en tijdig kon voorbereiden.

Bewezenverklaring primair onder 1 en 2 ten laste gelegde

De Aanklager stelt de vraag of te bewijzen is of het beschuldigde zelf is geweest die gegokt heeft op de in de tenlastelegging genoemde wedstrijden. In dat kader heeft de Aanklager de verklaring van beschuldigde – en ook de verklaring van ■■■ – nader bestudeerd en is de Aanklager tot de conclusie gekomen dat beide verklaringen niet geloofwaardig zijn. Volgens de Aanklager is het opvallend dat deze verklaringen op een aantal belangrijke punten onlogisch zijn en/of niet overeenkomen.

Volgens de Aanklager heeft beschuldigde aangegeven dat hij wel zelf met zijn account heeft gegokt, maar dat dit beperkt is gebleven tot buitenlandse wedstrijden. Volgens beschuldigde heeft hij dus niet op wedstrijden gegokt in competities waaraan hij zelf heeft deelgenomen. De Aanklager leest voorts in zijn verklaring dat het de vriend van beschuldigde – ■■■ – is geweest die met zijn account heeft gespeeld en zou beschuldigde hem duidelijke instructies hebben gegeven om niet te gokken op wedstrijden van AZ. Het valt de Aanklager daarom op dat ■■■ heeft aangegeven dat hij nooit van beschuldigde instructies heeft ontvangen over het gebruik van het account van beschuldigde. Ook de wijze van gokken valt de Aanklager op nu ■■■ heeft verklaard kleine inzetten niet leuk te vinden, terwijl via het account van beschuldigde juist veelal kleine inzetten zijn gedaan.

Volgens de gegevens van de aanbieder van sportweddenschappen, Bwin, zou de eerste inzet met het account van beschuldigde zijn gedaan op 17 december 2019 op een Nederlandse bekerwedstrijd en niet op een Engelse combo, hierna 'combinatie weddenschap'. Uit de gegevens is volgens de Aanklager gebleken dat de eerste Engelse combinatie weddenschap pas op 22 december 2019 is afgesloten, hetgeen niet overeenkomt met de verklaring van beschuldigde. Daarnaast stelt de Aanklager dat het opmerkelijk is dat zowel beschuldigde als ■■■ hebben verklaard alleen maar te hebben verloren, terwijl volgens de Aanklager op het account één keer is gewonnen waarmee een winst van €95,50,- is behaald.

Voorts acht de Aanklager het heel toevallig dat beschuldigde alleen op buitenlandse wedstrijden heeft gegokt, terwijl hij verklaart dat hij dacht dat hij wel op wedstrijden in zijn eigen competitie mocht wedden, maar alleen niet op de wedstrijden van AZ. Volgens de Aanklager ligt het voor de hand dat hij in die wetenschap op Nederlandse wedstrijden zou gokken nu beschuldigde deze competitie volgens de Aanklager goed kent. Daarbij is het volgens de Aanklager van belang dat beschuldigde heeft aangegeven dat het in de ■■■ competitie sowieso verboden is om te gokken op wedstrijden, en hij hiermee nadrukkelijk bekend is.

Zoals door de Aanklager aangegeven, acht de Aanklager – op grond van het bovenstaande – de verklaringen van beschuldigde en [REDACTED] over het gebruik van het account van beschuldigde door [REDACTED] niet geloofwaardig.

De Aanklager stelt in het kader van de bewezenverklaring van het onder 1 ten laste gelegde dat – ook in het geval er van uit zou worden gegaan dat [REDACTED] de feitelijke handelingen heeft verricht teneinde de weddenschappen op de Nederlandse competities met het account van beschuldigde af te sluiten – de Aanklager van oordeel is dat deze weddenschappen direct voor rekening van beschuldigde dienen te komen. De Aanklager stelt zich op het standpunt dat beschuldigde zich in tuchtrechtelijke zin schuldig heeft gemaakt aan het zelf ongeoorloofd gokken, omdat er is ingezet vanaf het account van beschuldigde, met zijn inloggegevens en zijn geld. Volgens de Aanklager is het daarom niet relevant wie de handelingen – om de weddenschappen feitelijk te uit te voeren – heeft verricht en ook niet wat beschuldigde daar wel of niet van wist. Volgens de Aanklager is en blijft beschuldigde volledig eindverantwoordelijk voor wat er met zijn account is gebeurd. In dit geval is met het account van beschuldigde onreglementair gegokt en dient voornoemde voor rekening en risico van beschuldigde te komen.

Alles overwegende en op grond van het bovenstaande, kan volgens de Aanklager het primair onder 1 ten laste gelegde feit op grond van het rapport van de Onderzoekscommissie bewezen worden.

Volgens de Aanklager kan ook het primair onder 2 ten laste gelegde bewezen worden. De Aanklager neemt hierbij in overweging dat – hoewel beschuldigde niet in Jong AZ speelt – spelers van Jong AZ regelmatig met het eerste elftal van AZ meetrainen en zitten spelers van Jong AZ volgens de Aanklager regelmatig bij de wedstrijdselectie van het eerste elftal van AZ. Volgens de Aanklager is sprake van contact tussen de spelers van het eerste elftal van AZ en Jong AZ en geniet beschuldigde – als speler van het eerste elftal van AZ – volgens de Aanklager ongetwijfeld veel aanzien onder de spelers van Jong AZ. Volgens de Aanklager kan door deze relatie gesproken worden van een situatie waarin beschuldigde direct of indirect enige mate van invloed had en/of kon hebben op het verloop van de wedstrijd van Jong AZ.

Bewezenverklaring onder 1 en 2 subsidiair ten laste gelegde

De Aanklager meent dat – als de Tuchtcommissie niet tot een bewezenverklaring komt van het primair onder 1 en 2 ten laste gelegde – het subsidiair onder 1 en 2 ten laste gelegde bewezen verklaard kan worden. In het geval van het subsidiair onder 1 en 2 ten laste gelegde, zou volgens de Aanklager nog steeds vaststaan dat beschuldigde zijn account met zijn saldo en zijn inloggegevens aan [REDACTED] heeft gegeven en dat [REDACTED] daarmee de verboden weddenschappen heeft afgesloten.

Volgens de Aanklagers moeten spelers zich op grond van artikel 2 lid 2 onder e – het vierde gedachtestreepje – AR onthouden van andere handelingen die gericht zijn op het onrechtmatig beïnvloeden van uitslagen van wedstrijden, waaronder doch niet uitsluitend het direct dan wel indirect opdragen, toestaan en/of iemand in de gelegenheid te stellen om de in dit artikel genoemde weddenschappen aan te gaan. Volgens de Aanklager wordt met de zinsnede ‘hiervoor genoemde weddenschappen’ dus gedoeld op de weddenschappen die worden afgesloten op wedstrijden in de competitie waaraan de speler heeft deelgenomen. Volgens de Aanklager staat het subsidiair vast dat beschuldigde een ander heeft toegestaan en in de gelegenheid heeft gesteld weddenschappen af te sluiten op competities waarin beschuldigde heeft gespeeld.

De Aanklager stelt de vraag of dit artikel zo geïnterpreteerd moet worden dat van strafbaarheid pas sprake zou kunnen zijn als beschuldigde dat gedaan zou hebben met het oogmerk om uitslagen van wedstrijden onrechtmatig te beïnvloeden. Volgens de Aanklager zou die interpretatie betekenen dat dit artikel alleen bewezen kan worden als vast komt te staan dat een speler iemand anders aanzet tot matchfixing, hetgeen naar de mening van de Aanklager niet de bedoeling van dit artikel kan zijn. Volgens de Aanklager moet dit artikel zo gelezen worden dat dit artikel ziet op het gokken, los van het oogmerk waarom wordt gegokt. Als dit niet het geval zou zijn, dan zou volgens de Aanklager het gokverbod wel erg eenvoudig te omzeilen zijn. Volgens de Aanklager zouden spelers alsdan alleen

maar een andere persoon op hun naam kunnen laten gokken en vervolgens kunnen ontkennen dat dit met de bedoeling was om uitslagen van wedstrijden te beïnvloeden. De Aanklager stelt dat het gokverbod in het leven is geroepen om elke schijn op dit vlak te vermijden.

Alles overwegende en op grond van het bovenstaande, kan volgens de Aanklager het subsidiair onder 1 en 2 ten laste gelegde feit bewezen worden.

Strafeis

Volgens de Aanklager heeft beschuldigde over een periode van een aantal maanden op 17 wedstrijden gegokt waarop hij – op grond van de reglementen van de KNVB – niet mocht wedden en – subsidiair – dat beschuldigde een ander heeft toegestaan en in de gelegenheid heeft gesteld weddenschappen af te sluiten op competities waarin beschuldigde heeft gespeeld. De Aanklager acht dit buitengewoon ernstig. De Aanklager stelt dat het bij dit soort zaken gaat om de integriteit van het voetbal en is het, zoals aangegeven, van het grootste belang om zelfs maar de schijn van matchfixing in het algemeen tegen te gaan. De Aanklager stelt dat duidelijke normen zijn gesteld om die integriteit van het voetbal te waarborgen. Volgens de Aanklager heeft beschuldigde zich niet aan deze duidelijke normen gehouden.

Ten aanzien van de vraag welke straf in deze zaak passend en geboden is, kan de Aanklager geen beroep doen op eerdere soortgelijke zaken in Nederland. Volgens de Aanklager hebben omringende landen wel met soortgelijke zaken te maken gehad. Zo wordt in België gewerkt met een 'vaste straf', namelijk een onvoorwaardelijke uitsluiting van twee wedstrijden en een boete van €2.000,- als het gaat om een zaak waarin door een speler is gewed zonder oogmerk van competitievervalsing. De Aanklager stelt dat in Duitsland voor het wedden op wedstrijden in de eigen competitie een straf is opgelegd van vijf wedstrijden uitsluiting, waarvan twee wedstrijden voorwaardelijk met een proeftijd van één jaar. In Engeland worden volgens de Aanklager voor dit soort overtredingen geldboetes opgelegd tussen de £500 pond en £800 pond. De Aanklager merkt hierbij wel op dat het ten aanzien van deze zaken om spelers gaat die in de lagere divisies in Engeland spelen.

Tot slot houdt de Aanklager rekening met de ernst van de overtredingen en rekent de Aanklager beschuldigde aan dat hij op geen enkele wijze verantwoordelijkheid heeft genomen voor zijn gedrag of dat hij heeft begrepen dat hij fout heeft gehandeld.

Alles overziende en het bovenstaande in acht nemende, verzoekt de Aanklager de Tuchtcommissie aan beschuldigde een straf van drie wedstrijden uitsluiting en een geldboete van €5.000,- op te leggen.

3. Verweer van beschuldigde

Alvorens beschuldigde ingaat op de procedurele aspecten van deze tuchtzaak, heeft beschuldigde op zitting aandacht gevraagd voor het privacy-aspect in deze zaak. Beschuldigde stelt namelijk dat hij voor het eerst tijdens het verhoor bij de Onderzoekscommissie op 27 augustus 2020 – zonder voorafgaande aankondiging van de KNVB – geconfronteerd werd met het feit dat zijn persoonsgegevens door de GVC Group, een bedrijf dat onder andere Bwin exploiteert, aan de KNVB waren verstrekt en de Onderzoekscommissie daarover beschikte. Het had uiteraard op de weg van de Onderzoekscommissie gelegen om beschuldigde hierover voorafgaand aan het verhoor te informeren nu dit volgens beschuldigde ook uitdrukkelijk door de GVC Group aan de KNVB is verzocht. Beschuldigde heeft aangegeven dat hij bij dit proces ervan uitgaat dat de relevante bepalingen van de Algemene verordening gegevensbescherming in acht zijn genomen.

Niet-ontvankelijkheid

Zoals aangegeven, heeft de Aanklager op grond van artikel 39 RTBV besloten tot het instellen van een vooronderzoek en de Onderzoekscommissie verzocht om dit vooronderzoek onder zijn verantwoording uit te voeren. Volgens beschuldigde kan de Onderzoekscommissie onderzoek verrichten met betrekking tot de feiten betreffende een limitatief opgesomd aantal

integriteitsaangelegenheden in het voetbal. Volgens beschuldigde strekt deze bevoegdheid zich mede uit tot een feitenonderzoek naar een – mogelijke – schending van artikel 2 lid 2 sub e AR.

Met betrekking tot het verhoor, stelt beschuldigde dat dit veel weg had van een kruisverhoor waarbij de leden van de Onderzoekscommissie voorafgaand aan het verhoor al conclusies hadden getrokken, suggestieve vragen stelden en beschuldigde zichzelf wilde laten incrimineren. Beschuldigde merkt vervolgens op dat hij het inhoudelijk opmerkelijk vond dat de Onderzoekscommissie aan het einde van het verhoor heeft aangegeven dat zij niet anders konden vaststellen dan dat sprake is van een overtreding van de reglementen van de KNVB. Daarnaast acht beschuldigde het kwalijk dat de Onderzoekscommissie een onjuiste weergave van één van de verklaringen van beschuldigde heeft gegeven. Beschuldigde meent op grond van voornoemde dat het optreden van de Onderzoekscommissie niet de schoonheidsprijs verdient en dat zij ten onrechte haar eigen bevoegdheden heeft opgerekt tot het trekken van conclusies.

Beschuldigde meent dat in het vervolg van het tuchtrechtelijk proces geen enkel moment het beginsel van hoor en wederhoor is toegepast nu hem – tot aan de brief van de Aanklager d.d. 23 oktober 2020 – op geen enkele manier de mogelijkheid is geboden om zich inhoudelijk te verweren tegen het vermoeden van overtreding van de reglementen van de KNVB en hij ook geen kennis heeft kunnen nemen van het rapport van de Onderzoekscommissie. Op grond van voornoemd schrijven van de Aanklager was het voor beschuldigde dan ook duidelijk dat de Aanklager had besloten om beschuldigde tuchtrechtelijk te vervolgen. Immers, beschuldigde stelt dat in voornoemd schrijven van de Aanklager vermeld stond dat beschuldigde op grond van artikel 19 RTBV ten laste werd gelegd dat hij in de periode van 17 december 2019 tot 8 maart 2020 in strijd heeft gehandeld met het bepaalde in artikel 2 lid 2 sub e AR.

Beschuldigde meent dat – met in achtneming van bovengenoemde passage in het voornoemd schrijven van de Aanklager en het rapport van de Onderzoekscommissie – de Aanklager in strijd heeft gehandeld met artikel 39 RTBV nu in lid 1 van dat artikel is bepaald dat de Aanklager een vooronderzoek kan instellen naar de feiten en omstandigheden van de overtreding voordat betrokkene in staat van beschuldiging wordt gesteld. Beschuldigde stelt dat in de leden 2 en 3 van dit artikel onder andere is bepaald dat in dat geval de Aanklager de betrokkene in kennis stelt dat jegens hem een vermoeden van het plegen van een strafbaar handelen of nalaten is gerezen. In dit artikel is vervolgens volgens beschuldigde bepaald dat betrokkene het recht heeft zich tegen voornoemd vermoeden te verweren binnen een door de Aanklager gestelde termijn.

Volgens beschuldigde heeft de Aanklager het bovenstaande niet in acht genomen, maar beschuldigde direct in kennis gesteld dat hij tuchtrechtelijk zal worden vervolgd en daarna de kans geboden om zich te verweren. Beschuldigde stelt dat de Aanklager de reglementen niet goed heeft toegepast nu op grond van artikel 10 lid 1 RTBV blijkt dat de Aanklager naar aanleiding van een strafbaar handelen de zaak kan seponeren, een lid in staat van beschuldiging kan stellen door een schikkingsvoorstel aan te bieden dan wel de zaak ter behandeling aan de tuchtcommissie voor te leggen. Beschuldigde stelt dat de Aanklager voor geen van voornoemde opties heeft gekozen. Volgens beschuldigde is er geen reglementaire grondslag voor de tuchtrechtelijke route die de Aanklager thans heeft gekozen, namelijk het na de beschuldiging van strafbaar handelen aan beschuldigde de gelegenheid te bieden om een verweerschrift in te dienen.

Volgens beschuldigde heeft de Aanklager in reactie op de e-mail van beschuldigde d.d. 17 november 2020 in zijn e-mail op 19 november 2020 aan beschuldigde kenbaar gemaakt dat de Aanklager had bedoeld om beschuldigde in de gelegenheid te stellen een verweerschrift in te dienen tegen de verdenking van een overtreding van artikel 2 lid 2 sub e AR. De inhoud van de brief aan de Aanklager die beschuldigde op 7 december 2020 ontving veranderde voor beschuldigde niet veel nu de Aanklager volgens beschuldigde niet inging op de procedurele en/of inhoudelijke argumenten van beschuldigde. Het was voor beschuldigde duidelijk dat de Aanklager al had besloten om hem tuchtrechtelijk te vervolgen.

Beschuldigde stelt zich op het standpunt dat vanaf het bericht van de UEFA Integrity Department aan de KNVB, de Onderzoekscommissie en de aanklager één lange rechte weg hebben ingezet naar de Tuchtcommissie en de procedurele regels aan hun laars hebben gelapt. Volgens beschuldigde is hij door het handelen van de Aanklager – en de Onderzoekscommissie – in zijn fundamentele belangen als beschuldigde geschaad en is volgens hem geen sprake geweest van een eerlijke procedure.

Beschuldigde verzoekt de Tuchtcommissie dan ook op grond van het bovenstaande om de Aanklager niet ontvankelijk te verklaren.

Het primair onder 1 en 2 tenlastegelegde

Mocht de Tuchtcommissie bovenstaand verzoek van beschuldigde niet toewijzen, dan geeft beschuldigde aan het niet eens te zijn met hetgeen hem ten laste is gelegd door, zakelijk weergegeven, het navolgende aan te geven.

Volgens de Aanklager zou beschuldigde in strijd met artikel 2 lid 2 sub e AR hebben gehandeld door het afsluiten van weddenschappen op de in ten laste legging genoemde wedstrijden. Beschuldigde ontkent dat hij deze weddenschappen zelf heeft afgesloten en stelt dat de Aanklager er niet in slaagt om op grond van artikel 40 RTBV twee bewijsmiddelen aan te dragen waaruit blijkt dat beschuldigde zelf deze weddenschappen heeft gesloten.

Rapport Onderzoekscommissie

Volgens beschuldigde heeft de Aanklager – op grond van het onderzoeksrapport van de Onderzoekscommissie – alleen kunnen aantonen dat de weddenschappen met het account van beschuldigde zijn gesloten, maar heeft de Aanklager niet kunnen bewijzen dat beschuldigde deze weddenschappen zelf heeft gesloten, hetgeen volgens beschuldigde wel op grond van artikel 2 lid 2 sub e AR strafbaar wordt gesteld.

Beschuldigde stelt voorts dat de Onderzoekscommissie rekening hield met het scenario dat iemand anders onder het account van beschuldigde de weddenschappen had gesloten. Volgens beschuldigde diende volgens de Onderzoekscommissie twee punten te worden vastgesteld, namelijk of het daadwerkelijk beschuldigde was die had gegokt en het uitsluiten van de mogelijkheid dat iemand namens beschuldigde had gegokt. Beschuldigde stelt dat uit het rapport van de Onderzoekscommissie naar voren komt dat de Onderzoekscommissie de GVC Group en UEFA meerdere malen heeft verzocht te bevestigen dat het daadwerkelijk beschuldigde was die de weddenschappen onder zijn account heeft gesloten. Beschuldigde stelt op grond van de e-mail van de GVC Group d.d. 22 juli 2020 – waarin de GVC Group aangeeft dat de gebruiker de weddenschappen zou hebben kunnen geplaatst – niet vastgesteld kan worden dat het beschuldigde is geweest die de weddenschappen heeft gesloten.

Daarnaast stelt beschuldigde dat hij – ondanks hetgeen door de Onderzoekscommissie in haar rapport is vastgelegd – nooit samen met [REDACTED] heeft gewed en geen enkele betrokkenheid heeft gehad bij de weddenschappen die zijn afgesloten op wedstrijden uit de Nederlandse competities. Het is volgens beschuldigde [REDACTED] geweest die de weddenschappen heeft afgesloten op de wedstrijden in de Nederlandse competities, volgens beschuldigde vrijwel altijd in combinatie met weddenschappen op wedstrijden in buitenlandse competities. Door [REDACTED] is volgens beschuldigde ook verklaard dat [REDACTED] nooit samen met beschuldigde op voetbalwedstrijden weddenschappen heeft afgesloten en alleen zelfstandig gebruik heeft gemaakt van het account van beschuldigde.

Op basis van het bovenstaande komt beschuldigde tot de conclusie dat hij het onder 1 en 2 primair ten laste gelegde niet heeft begaan en verzoekt beschuldigde de Tuchtcommissie hem bij gebrek aan enig bewijs hiervan vrij te spreken.

Het subsidiair onder 1 en 2 tenlastegelegde

Beschuldigde stelt dat de Aanklager aan beschuldigde ten laste heeft gelegd dat hij artikel 2 lid 2 sub e AR heeft overtreden doordat hij iemand anders heeft toegestaan en/of in de gelegenheid heeft gesteld om weddenschappen te plaatsen op in de tenlastelegging genoemde wedstrijden.

Volgens beschuldigde zijn de handelingen – zoals in de tenlastelegging opgenomen – op zichzelf niet strafbaar gesteld op grond van voornoemd artikel. Beschuldigde stelt op grond van dit artikel dat de basis voor strafbaar handelen bestaat uit het verrichten van – andere – handelingen die zijn gericht op het onrechtmatig beïnvloeden van uitslagen van wedstrijden. Volgens beschuldigde is het juist dit gedeelte van dit artikel dat door de Aanklager niet wordt meegenomen in de tenlastelegging. Volgens beschuldigde beperkt de Aanklager zich tot het tweede gedeelte van de zin, terwijl volgens beschuldigde dat gedeelte slechts een niet-limitatief voorbeeld is van een manier waarop een uitslag van een wedstrijd onrechtmatig zou kunnen worden beïnvloed, de woorden ‘waaronder doch niet uitsluitend’.

Volgens beschuldigde is het iemand anders toestaan en/of in de gelegenheid stellen om weddenschappen af te sluiten alleen dan strafbaar als dit erop is gericht om wedstrijden onreglementair te beïnvloeden. In dat kader verwijst beschuldigde naar de Memorie van Toelichting bij dit – in 2013 – ingevoerde reglementsartikel en de bepaling dienaangaande in de CAO Contractspelers Betaald Voetbal, hierna ‘de CAO’, te weten artikel 5 lid 9. Uit zowel de Memorie van Toelichting als de CAO zou volgens beschuldigde de nadruk op het beïnvloeden van wedstrijden liggen. Beschuldigde stelt vervolgens dat in deze tuchtzaak hier geen sprake van is geweest.

Op grond van het bovenstaande concludeert beschuldigde dat hij het onder feit 1 en 2 subsidiair ten laste gelegde niet heeft begaan en verzoekt beschuldigde de Tuchtcommissie hem bij gebrek aan enig bewijs hiervan vrij te spreken.

Strafwaardig handelen

Beschuldigde stelt dat, mocht de Tuchtcommissie de mening zijn toegedaan dat beschuldigde de reglementen van de KNVB wel zou hebben overtreden, dan is volgens beschuldigde in deze zaak geen sprake van strafwaardig handelen.

Beschuldigde stelt op grond van de ontstaansgeschiedenis van artikel 2 lid 2 sub e AR dat dit artikel met een duidelijk doel in de reglementen van de KNVB is opgenomen, namelijk het tegengaan van matchfixing. Beschuldigde verwijst hierbij naar het door het bondsbestuur op 16 mei 2013 aangenomen Wijzigingsbesluit ‘Wedden op wedstrijden’, hierna ‘het Wijzigingsbesluit’, waarin is vermeld dat het noodzakelijk wordt geacht om zoveel mogelijk maatregelen in te voeren om matchfixing te bestrijden om zo de integriteit van het voetbal te bewaken. Volgens beschuldigde dient de aan beschuldigde ten laste gelegde overtreding van dit artikel dus ook tegen die achtergrond door de Tuchtcommissie te worden beoordeeld.

Volgens beschuldigde valt het dan op dat nagenoeg alle onderhavige weddenschappen zogenaamde combinatie weddenschappen betreffen met hoge quoteringen en zo goed als allemaal zonder positief resultaat, met uitzondering van één winnend afgesloten weddenschap. Beschuldigde stelt daarom dat zelfs al zou beschuldigde zelf deze weddenschappen hebben geplaatst, dan zou dit volgens beschuldigde niet het type weddenschappen zijn waarvoor artikel 2 lid 2 sub e AR in het leven is geroepen.

Beschuldigde wenst in dat kader te benadrukken dat beschuldigde er nimmer van op de hoogte zou zijn geweest c.q. gebracht dat het niet is toegestaan om weddenschappen af te sluiten op wedstrijden in de eigen competities. Ondanks het feit dat in zijn arbeidsovereenkomst en in de CAO vermeld staat dat het niet toegestaan is om te wedden op uitslagen van voetbalwedstrijden waarbij beschuldigde direct of indirect is betrokken, stelt beschuldigde dat hij oprecht niet wist dat dit niet was toegestaan. Beschuldigde kon dit niet afleiden uit zijn arbeidsovereenkomst en/of de CAO en bovendien stelt beschuldigde dat hij nimmer enige voorlichting – niet van de KNVB, [REDACTED] en AZ – heeft ontvangen

over 'de wedregels' van de KNVB. Beschuldigde geeft hierbij ook aan dat de regels [REDACTED], waar hij heeft gevoetbald, duidelijker waren, maar dat hij niet wist dat het in Nederland verboden was om op wedstrijden – buiten AZ om – weddenschappen te sluiten.

Concluderend stelt beschuldigde dat, zelfs als de Tuchtcommissie van mening zou zijn dat beschuldigde strafbaar heeft gehandeld, door zelf weddenschappen af te sluiten dan wel het iemand anders daartoe in de gelegenheid stellen, dan nog dient volgens beschuldigde geen sanctie te volgen, omdat artikel 2 lid 2 sub e AR nooit heeft beoogd dit soort overtredingen strafbaar te stellen. En door gebrek aan enige kennis aan de zijde van beschuldigde is volgens beschuldigde geen sprake van de op grond van artikel 19 lid 2 RTBV voor strafbaar handelen vereiste opzet, schuld, nalatigheid of onzorgvuldigheid.

Strafmaat

Beschuldigde stelt dat de eis die door de Aanklager op zitting is gevorderd volstrekt disproportioneel is en niet in verhouding staat met de overtreding als deze door de Tuchtcommissie bewezen zou worden geacht. Volgens beschuldigde zou in het ergste geval, als een straf zou worden opgelegd, een berisping of een geheel voorwaardelijke straf op zijn plaats zijn. Beschuldigde stelt daarnaast dat de Aanklager volstrekt voorbijgaat aan het mogelijke afbreukrisico en de negatieve invloed die deze zaak mogelijkerwijs kan hebben op de carrière van beschuldigde.

4. Re- en dupliek

Partijen zijn tijdens de mondelinge behandeling overgegaan tot een re- en dupliek.

De Aanklager

De Aanklager geeft aan dat in grote lijnen al op het verweer van beschuldigde is ingegaan. De Aanklager heeft hieraan toegevoegd dat voor wat betreft de niet-ontvankelijkheid de procedure conform de reglementen van de KNVB is gevoerd. Door beschuldigde werd volgens de Aanklager aangegeven dat [REDACTED] bij de Onderzoekscommissie niet duidelijk een vraag is gesteld over het al dan niet verkrijgen van instructies over het afsluiten van weddenschappen op wedstrijden van AZ. De Aanklager stelt hierover dat de Onderzoekscommissie twee keer op een duidelijke wijze hierover een vraag heeft gesteld aan [REDACTED] en dat [REDACTED] tweemaal duidelijk een antwoord hierop heeft gegeven, namelijk dat hij geen instructies heeft ontvangen van beschuldigde. De Aanklager haalt ook aan dat [REDACTED] op zitting heeft verklaard dat hij 7 á 8 keer zou hebben gegokt, maar dat hij eerder bij de Onderzoekscommissie zou hebben verklaard dat hij 17 keer zou hebben gegokt.

Ten aanzien van de achtergrond van artikel 2 lid 2 sub e AR, stelt de Aanklager dat beschuldigde terecht aangeeft dat in 2006 een statement is gemaakt om matchfixing aan te pakken, maar dat hij het Wijzigingsbesluit niet juist interpreteert. De Aanklager stelt namelijk dat de aanpak van matchfixing met het Wijzigingsbesluit juist verbreed is naar het gokken op wedstrijden, waarbij het oogmerk er niet toe doet, omdat ook de schijn van matchfixing vermeden moest worden.

Beschuldigde

Ten aanzien van de opmerking van de Aanklager over het aantal weddenschappen dat door [REDACTED] zou zijn gesloten, merkt hij op dat het door [REDACTED] aangegeven aantal geen gokmomenten betrof, maar inlogmomenten. Voorts meent beschuldigde dat het standpunt van de Aanklager – waarin de Aanklager aangeeft feitelijk niet bewezen kan worden dat beschuldigde de weddenschappen heeft gesloten, maar op grond van alle feitelijke omstandigheden wel tot die conclusie komt – te kort door de bocht is. Beschuldigde stelt wel blij te zijn om te horen dat de Aanklager niet van oordeel is dat beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan matchfixing. Te meer omdat beschuldigde de reglementaire grondslag van het aan hem ten laste gelegde – in tegenstelling tot de Aanklager – wel in het licht ziet van de algemene opvatting dat juist matchfixing bestreden moet worden en dat beschuldigde daardoor hiervan vrijgesproken moet worden.

5. Bewezenverklaring

De Tuchtcommissie acht het primair onder 1 en 2 aan beschuldigde ten laste gelegde bewezen. De Tuchtcommissie acht het wettig en overtuigend bewezen dat beschuldigde op grond van artikel 19 RTBV in de periode van 17 december 2019 tot 8 maart 2020 in strijd heeft gehandeld met het bepaalde in artikel 2 lid 2 sub e AR.

Beschuldigde heeft strafbaar gehandeld door te wedden op het resultaat, de voortgang en/of het verloop van competities waarin hij heeft deelgenomen in het seizoen 2019/’20, door als speler van het eerste elftal van AZ via een persoonlijk account bij een online aanbieder van sportweddenschappen op de in de tenlastelegging genoemde wedstrijden onder feit 1 en op genoemde wedstrijd van Jong AZ onder feit 2 weddenschappen af te sluiten.

De Tuchtcommissie komt in verband met de bewezenverklaring van het primair onder 1 en 2 ten laste gelegde niet toe aan de inhoudelijke beoordeling van het subsidair onder 1 en 2 aan beschuldigde ten laste gelegde.

6. Bespreking van de verweren

Niet-ontvankelijkheid

Naar aanleiding van het verweer, stelt de Tuchtcommissie zich op het standpunt dat in deze tuchtzaak hoor en wederhoor is toegepast, namelijk – voor het eerst – tijdens het verhoor van beschuldigde bij de Onderzoekscommissie op 27 augustus 2020. Uit het verslag van het verhoor blijkt namelijk dat aan beschuldigde aan het einde van het verhoor de mogelijkheid is geboden om vragen te stellen en/of opmerkingen te maken. Nergens uit het rapport van de Onderzoekscommissie of uit het dossier blijkt dat beschuldigde deze mogelijkheid is ontnomen of niet heeft gehad. Uit het dossier blijkt vervolgens ook dat [REDACTED] – op verzoek van beschuldigde – door de Onderzoekscommissie is gehoord. Zowel de afgelegde verklaring van beschuldigde als die van [REDACTED] is door hen ook voor akkoord ondertekend.

Beschuldigde heeft vervolgens – nadat hij in staat van beschuldiging is gesteld – de mogelijkheid gehad om een verweerschrift in te dienen. Voor zover de Onderzoekscommissie conclusies heeft getrokken, is de Tuchtcommissie daaraan niet gebonden en kan zij op basis van de – onder meer door de Onderzoekscommissie aangedragen – bewijsmiddelen, zoals overzichten en verklaringen van betrokkenen en de dienaangaande gevoerde verweren, tot een zelfstandig oordeel komen.

Ten aanzien van het ontbreken van de juridische grondslag voor de door de Aanklager genomen tuchtrechtelijke route, volgt de Tuchtcommissie beschuldigde niet in zijn standpunt. De Aanklager heeft op zitting zelf aangegeven dat de door beschuldigde aangehaalde formulering in de brief van de Aanklager van 23 oktober 2020 – dat beschuldigde tuchtrechtelijk vervolgd zou worden – niet handig was geformuleerd. De Aanklager heeft op zitting benadrukt dat – zoals ook in de brief van 17 november 2020 is aangegeven – dat het de bedoeling was om beschuldigde vanwege de gerezen verdenking van een overtreding van de reglementen van de KNVB eerst de mogelijkheid te geven om een verweerschrift in te dienen. Vervolgens zou dan door de Aanklager beslist worden of de zaak geseponeerd zou worden dan wel een tuchtrechtelijke vervolging zou plaatsvinden. Na ontvangst van het verweerschrift van beschuldigde heeft de Aanklager conform artikel 10 lid 1 sub b onder ii RTBV besloten de zaak ter behandeling aan de Tuchtcommissie voor te leggen. De Tuchtcommissie is het met zowel beschuldigde als de Aanklager eens dat voornoemde formulering in de brief van de Aanklager weliswaar niet handig is geweest, maar de Tuchtcommissie constateert ook dat de Aanklager in de brief van 17 november 2020 heeft uitgelegd wat de bedoeling is geweest en de tuchtrechtelijke procedure vervolgens op een juiste reglementaire basis heeft voortgezet. Beschuldigde is daardoor ook niet in enig belang geschaad.

De Tuchtcommissie benadrukt dat in het tuchtrecht een strenge toets geldt als het gaat om de niet-ontvankelijkheid van de Aanklager. De Tuchtcommissie zal alleen tot toewijzing van een dergelijk verzoek overgaan als sprake is van een ernstig vormverzuim dan wel indien de belangen van

beschuldigde en zijn recht op een eerlijke tuchtprocedure – doelbewust en in ernstige mate – tekort zijn gedaan.

Op grond van het bovenstaande en alles overwegende, oordeelt de Tuchtcommissie dat hier geen sprake van is. Zoals aangegeven, is naar het oordeel van de Tuchtcommissie in deze tuchtzaak hoor en wederhoor toegepast en is beschuldigde door het handelen van de Aanklager niet in zijn belangen geschaad.

Het preliminair verweer van beschuldigde wordt daarom door de Tuchtcommissie gepasseerd en verworpen en de Tuchtcommissie verklaart de Aanklager ontvankelijk. De Tuchtcommissie is derhalve bevoegd om de zaak inhoudelijk te behandelen.

Het primair onder 1 en 2 tenlastegelegde

Zoals door de Aanklager gesteld, dient door de Tuchtcommissie met betrekking tot het primair onder 1 en 2 ten laste gelegde te worden bepaald of op grond van het dossier – en hetgeen ter zitting is aangevoerd – bewezen kan worden verklaard dat het beschuldigde is geweest die op voornoemde wedstrijden weddenschappen heeft afgesloten.

Naar aanleiding van de door Aanklager en beschuldigde geformuleerde argumentatie over de reikwijdte van artikel 2 lid 2 sub e AR, zet de Tuchtcommissie hieronder uiteen tegen welke achtergrond naar het oordeel van de Tuchtcommissie de overtreding van dit artikel moet worden gezien.

In 2006 is voornoemd artikel voor het eerst ter goedkeuring aan de bondsvergadering van de KNVB voorgelegd. Tijdens de bondsvergadering van 10 december 2007 is aan artikel 2 lid 2 AR een sub e toegevoegd dat natuurlijke personen verplichtte om zich te onthouden van *“het wedden op uitslagen van wedstrijden waarbij zij als speler, wisselspeler, trainer-coach of als scheidsrechter direct zijn betrokken en/of andere handelingen te verrichten die gericht zijn op het frauduleus beïnvloeden van uitslagen van wedstrijden.”*

In 2013 is de huidige tekst van artikel 2 lid 2 sub e in het AR via het Wijzigingsbesluit opgenomen. Uit de toelichting bij het Wijzigingsbesluit staat onder punt 4 en 5 het volgende:

4. *matchfixing een grote bedreiging is voor het voetbal, geen enkele competitie hiervoor immuun is en de KNVB sinds 2009 zeer actief is op het gebied van de bestrijding van matchfixing en talloze maatregelen heeft genomen op het gebied van preventie en pro actie;*

5. *in dit kader het noodzakelijk wordt geacht om zoveel mogelijk maatregelen in te voeren om match-fixing tegen te gaan en te bestrijden om zo de integriteit van het voetbal te bewaken en met ingang van het seizoen 2013/14, de regeling met betrekking tot het wedden op wedstrijden te wijzigen in die zin dat:*

- a. *het wedden op het resultaat, de voortgang en/of het verloop van wedstrijden en competities voor jeugdcompetities wordt verboden voor alle leden van de KNVB;*
 - b. *het wedden op het resultaat, de voortgang en/of het verloop van wedstrijden en competities wordt verboden voor die wedstrijden en competities waaraan het desbetreffende lid deelneemt, heeft deelgenomen in dat seizoen, dan wel waarin het desbetreffende lid enige (in)directe invloed heeft of kan hebben;*
 - c. *het verboden wordt voor een lid om weddenschappen aan te gaan betreffende de (voormalige) club van het desbetreffende lid gedurende het desbetreffende seizoen;*
 - d. *het verboden wordt om anderen direct dan wel indirect op te dragen, toe te staan en/of in de gelegenheid te stellen om de hiervoor genoemde weddenschappen aan te gaan.*
-

Subconclusie

Het Wijzigingsbesluit is naar het oordeel van de Tuchtcommissie opgesteld om in beginsel matchfixing te voorkomen en de belangen van de clubs – en de spelers – te beschermen. De Tuchtcommissie interpreteert de in 2013 opgenomen aanvullingen echter ook zo dat niet alleen matchfixing zelf dient te worden bestraft, maar dat het ook van belang is om de schijn van beïnvloeding, partijdigheid en vooringenomenheid te voorkomen. Van deze aanvullende verbodsbepalingen gaat ook een preventieve werking uit. De Tuchtcommissie stelt derhalve dat het daarom ook voor een speler verboden is om weddenschappen af te sluiten op wedstrijden in een competitie waaraan hij deelneemt, ongeacht of daarmee is beoogd het resultaat direct of indirect te beïnvloeden. Om de integriteit van het voetbal te bewaken, acht de tuchtcommissie een dergelijk algemeen gokverbod op wedstrijden in de eigen competitie gerechtvaardigd.

De Tuchtcommissie benadrukt daarbij dat niet alleen de KNVB van een dergelijk algeheel gokverbod uitgaat. De vaststelling dat de Fédération Internationale de Football Association, hierna 'FIFA', dit ook zo ziet, bevestigt het oordeel van de Tuchtcommissie. In artikel 26 lid 1 van de FIFA Code of Ethics, version 2020, is namelijk het volgende bepaald:

"Persons bound by this Code shall be forbidden from participating in, either directly or indirectly, betting, gambling, lotteries or similar events or transactions related to football matches or competitions and/or any related football activities."

In dit verband kan nog worden opgemerkt dat in de Statuten van de KNVB – artikel 4 lid 2 sub d – is bepaald dat de KNVB de statuten, reglementen en besluiten van organen van de FIFA dient na te leven en dient toe te zien op de naleving hiervan.

Het verweer dat beschuldigde niet strafbaar zou zijn, zal dan ook door de Tuchtcommissie worden gepasseerd en verworpen.

Bewezenverklaring

Het bovenstaande in acht nemende, stelt de Tuchtcommissie, eerst de – ook door beschuldigde – onbetwiste feiten vast.

Uit de verklaring van beschuldigde tijdens het verhoor van de Onderzoekscommissie en de gegevens van de GVC Group blijkt dat beschuldigde in december 2019 op zijn naam en met zijn contactgegevens een account bij Bwin heeft geopend en heeft hij daarbij een kopie van zijn rijbewijs overlegd. Ook heeft alleen beschuldigde geld op zijn account gestort. In de periode van december 2019 tot maart 2020 is voor bijna € 5.300,- aan weddenschappen afgesloten op voetbalwedstrijden waarbij slechts eenmaal sprake is geweest van een winst van € 95,50,-. Uit de bijlage bij het rapport van de Onderzoekscommissie is gebleken dat met het door beschuldigde geopende account op alle in de ten laste gelegde wedstrijden weddenschappen zijn afgesloten, een totaal van 17 wedstrijden. Deze weddenschappen zijn dan ook aantoonbaar op naam van beschuldigde aangegaan waarmee is aangetoond dat hij het verbod op wedden op wedstrijden in de eigen competitie heeft overtreden, en ook op zijn eigen club, te weten Jong AZ.

De Tuchtcommissie oordeelt op grond van het bovenstaande dat bewezen kan worden verklaard dat beschuldigde het primair onder 1 en 2 ten laste gelegde heeft begaan. Dit zou slechts mogelijk anders kunnen zijn als beschuldigde zich volledig zou kunnen disculperen, omdat niet hij doch een ander de weddenschappen op zijn naam zou zijn aangegaan. Op basis van het verweer dat beschuldigde dienaangaande heeft gevoerd, acht de Tuchtcommissie echter geen, althans onvoldoende, gronden voor disculpatie aanwezig. Daarbij acht de Tuchtcommissie de navolgende feiten en omstandigheden van belang.

De Tuchtcommissie oordeelt dat geen gronden voor disculpatie aanwezig zijn, omdat voor zover de weddenschappen al deels door █████ feitelijk zijn uitgevoerd, deze weddenschappen niet alleen op

naam van beschuldigde, maar ook geheel voor rekening en risico van beschuldigde hebben plaatsgevonden waarbij beschuldigde volgens zijn eigen verklaring zelfs instructies zou hebben gegeven hoe op zijn naam c.q. op zijn account weddenschappen konden worden afgesloten.

Ook de hieronder genoemde nadere feiten en omstandigheden bevestigen dat geen gronden voor disculpatie aanwezig zijn. Veel van de stellingen zijn voor zover al relevant – naar het oordeel van de Tuchtcommissie – niet of althans onvoldoende aannemelijk gemaakt.

De Tuchtcommissie stelt vast dat beschuldigde volgens zijn eigen verklaring alleen op buitenlandse wedstrijden zou hebben gewed, terwijl hij stelt dat hij zelf dacht dat hij wel op wedstrijden in zijn eigen competitie mocht wedden, maar alleen niet op de wedstrijden van AZ.

Uit het dossier blijkt verder dat door beschuldigde ook veel weddenschappen gesloten zijn op buitenlandse wedstrijden, gekoppeld met Nederlandse wedstrijden. Dat al deze Nederlandse wedstrijden door █████ aan de buitenlandse wedstrijden zijn gekoppeld, is niet aannemelijk gemaakt. █████ verklaart zelf ook niet meer precies te weten welke wedstrijden hij via het account van beschuldigde aan de weddenschappen van beschuldigde heeft gekoppeld. Hij verklaart slechts dat dit 7 à 8 keer is gebeurd.

In dat kader stelt de Tuchtcommissie ook vast dat volgens de gegevens van Bwin de eerste inzet met het account van beschuldigde is gedaan op 17 december 2019 op een Nederlandse bekerwedstrijd en niet op een Engelse combinatie weddenschap. Uit het onderzoek is gebleken dat de eerste Engelse combinatie weddenschap pas op 22 december is afgesloten, hetgeen niet overeenkomt met de verklaring van beschuldigde.

Het valt de Tuchtcommissie op dat in eerste instantie uit de verklaring van beschuldigde naar voren komt dat hij aan █████ de instructie zou hebben gegeven om geen weddenschappen te sluiten op wedstrijden van AZ, terwijl uit het verslag van het verhoor van █████ blijkt dat hij heeft verklaard geen instructies van beschuldigde te hebben gekregen. Tijdens de mondelinge behandeling bij de Tuchtcommissie heeft █████ echter alsnog verklaard dat beschuldigde hem wel heeft verteld om geen weddenschappen af te sluiten op wedstrijden van AZ, maar zou beschuldigde verder nooit hebben gezegd wat █████ wel of niet met het account van beschuldigde mocht doen.

De Tuchtcommissie acht het ook opmerkelijk dat █████ zelf heeft verklaard dat hij gewend is grotere bedragen in te zetten – *“Kleine bedragen vind ik niet spannend”* –, terwijl uit het rapport van de Onderzoekscommissie blijkt dat met het account van beschuldigde voornamelijk kleine bedragen zijn ingezet bij de afgesloten weddenschappen. Daarbij neemt de Tuchtcommissie in acht dat op het account van beschuldigde in totaal bij 17 wedstrijden voor €5.300,- aan weddenschappen is gesloten, terwijl door █████ bijvoorbeeld is verklaard dat €5.000,- voor hem persoonlijk geen groot bedrag is.

De Tuchtcommissie constateert dat █████ bij de Onderzoekscommissie heeft verklaard dat hij de inloggegevens van beschuldigde op enig moment zou hebben ontvangen – *“Ik heb op een gegeven moment zijn inlog gehad”* –, terwijl █████ tijdens de mondelinge behandeling heeft verklaard dat hij aanwezig was toen het account werd aangemaakt en daardoor over de inloggegevens kon beschikken. Ook op dit onderdeel zijn de verklaringen niet eenduidig.

De Tuchtcommissie stelt tot slot dat beschuldigde wist, althans had moeten weten, dat hij geen weddenschappen mocht afsluiten op wedstrijden in competities waaraan hij zelf deelneemt. Het verbod staat in het AR en het Handboek. Een lid van de KNVB wordt geacht bekend te zijn met de reglementen van de KNVB.

Daarnaast heeft beschuldigde verklaard dat hij wist dat het afsluiten van dit soort weddenschappen in █████ niet was toegestaan en had hij zich ervan kunnen vergewissen dat dit in Nederland ook niet is toegestaan. Bovendien stelt de Tuchtcommissie vast dat in zijn arbeidsovereenkomst staat vermeld: *“het is Werknemer verboden te wedden op uitslagen van voetbalwedstrijden waarbij Werknemer direct*

of indirect betrokken is. Voorts is het Werknemer verboden (andere) handelingen te verrichten die gericht zijn op het onreglementair beïnvloeden van uitslagen van voetbalwedstrijden.”

Het verweer van beschuldigde wordt als in strijd met de bewezenverklaring en de grondslag daarvan, als onder 5. vermeld, door de Tuchtcommissie gepasseerd en verworpen.

Nu de Tuchtcommissie tot een bewezenverklaring van het primair onder 1 en 2 tenlastegelegde is gekomen – en van oordeel is dat beschuldigde zelf de weddenschappen heeft afgesloten –, komt de Tuchtcommissie niet toe aan de inhoudelijke bespreking van het subsidiair onder 1 en 2 ten laste gelegde.

Strafmaatmotivering

Bij de strafoplegging houdt de Tuchtcommissie rekening met alle feiten en omstandigheden waaronder het ten laste gelegde is begaan en met hetgeen bij de behandeling ter zitting naar voren is gekomen. Zoals door de Aanklager aangegeven, is dit de eerste tuchtzaak met betrekking tot het wedden op wedstrijden die aan de Tuchtcommissie ter bestraffing wordt voorgelegd. Evenals de Aanklager, heeft de Tuchtcommissie bekeken wat voor straffen in de omringende landen worden opgelegd in soortgelijke zaken, waarbij de Tuchtcommissie heeft geconstateerd dat in België en Duitsland in soortgelijke gevallen veelal wedstrijdsluitingen in combinatie met een geldboete worden opgelegd.

De Tuchtcommissie neemt ook in overweging dat door beschuldigde is verklaard dat het, als hij had geweten dat het verboden was om weddenschappen af te sluiten op wedstrijden in de eigen competitie, niet zo slim zou zijn geweest om op eigen naam weddenschappen af te sluiten. Met de Aanklager constateert de Tuchtcommissie dat beschuldigde nog onvoldoende doordrongen blijkt van het belang om zich aan deze bepalingen te houden. Daarbij is de Tuchtcommissie van mening dat ook het indirect doen gokken op wedstrijden in eigen competitie – ook al zou daar mee geen beïnvloeding zijn beoogd – eveneens strafbaar is op grond van art 2 lid 2 sub e AR. Zoals gesteld, komt de Tuchtcommissie aan de feitelijke beoordeling van het subsidiair aan beschuldigde ten laste gelegde niet toe, omdat het primair onder 1 en 2 tenlastegelegde bewezen is verklaard.

Hoewel de Aanklager ook acht heeft geslagen op de gehanteerde strafmaat en strafsoort in het buitenland en op basis daarvan tot zijn op zitting geëiste straf is uitgekomen, ziet de Tuchtcommissie aanleiding om daarvan af te wijken.

Bij het formuleren van een straf heeft de Tuchtcommissie in ieder geval in acht genomen het aantal wedstrijden waarop – en de hoogte van het geldbedrag waarmee – de weddenschappen zijn afgesloten. De Tuchtcommissie neemt ook in acht de lengte van de periode waarin en op welke competities c.q. wedstrijden de weddenschappen zijn gesloten.

Beschuldigde heeft in een periode van drie maanden met betrekking tot 17 wedstrijden weddenschappen afgesloten voor in totaal €5.300,-. Hoewel beschuldigde eenmaal een geringe winst heeft geboekt van € 95,50,-, rekent de Tuchtcommissie hem aan dat hij in een groot aantal wedstrijden weddenschappen in competities – waarin hij ook deelneemt – heeft gesloten. Daarbij rekent de Tuchtcommissie beschuldigde ook aan dat hij weddenschappen heeft gesloten op een wedstrijd van Jong AZ, een team van zijn eigen club.

Dat beschuldigde veelal kleine bedragen heeft ingezet en over het geheel gezien financieel geen gewin heeft genoten, weegt de Tuchtcommissie in het voordeel van beschuldigde mee. De Tuchtcommissie weegt ook mee dat er geen aanwijzingen zijn dat beschuldigde weddenschappen heeft afgesloten om onrechtmatig wedstrijden te beïnvloeden zodat van ‘matchfixing’ geen sprake is.

Gezien de ernst van de overtredingen, dient strafoplegging te volgen en vindt de Tuchtcommissie het opleggen van een berisping of een geheel voorwaardelijke straf in deze tuchtzaak, zoals door beschuldigde in zijn verweer geopperd, niet op zijn plaats. De Tuchtcommissie ziet op grond van de

bovenstaande feiten en omstandigheden wel gronden om een lagere onvoorwaardelijke straf op te leggen dan door de Aanklager geëist.

Alles overwegende, vindt de Tuchtcommissie de navolgende straf passend en geboden.

7. De beslissing

Het primair onder 1 en 2 tenlastegelegde wordt bewezenverklaard. Beschuldigde is ter zake van even vermelde overtredingen strafbaar.

Beschuldigde wordt met ingang van 3 februari 2021 uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club 3 (drie) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk met een proeftijd van 1 (één) jaar.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van beschuldigde.

Aldus beslist op woensdag 3 februari 2021 door dhr. mr. J.H. Van der Velden, voorzitter, dhr. mr. M.I. Van Dijk, en dhr. mr. M. P. Nan, leden, bijgestaan door dhr. mr. M. Faouzi, secretaris.